

TC-OK-7-40

TYNIEC
Benedyktyni
1044

T Y N I E C . /Słown.geogr. turyst. W-wa 1959. II. 1209/.

Wieś na wysokim prawym brzegu Wisły, wśród trzech wzgórz Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej /250,273 i 282 m/, które tu przechodzą z lewego na prawy brzeg Wisły i odsłaniają się w postaci malowniczych skał. Badania archeolog. wykazały osadnictwo na terenie wzgórza tynieckiego i Grodziska od najdawniejszych czasów. Nazwę wywodzi się od istn. w VIII-IX w. twierdzy chrobackiej. Wg. tradycji gród należał do rodu Toporezyków, których zwyciężył Chrobry i nadał ich dobra benedyktynom. Wg. innych źródeł fundatorem klasztoru był Kazimierz Odnowiciel w 1044 r. W 1260 zniszczony przez Tatarów. Przebudowa w okresie gotyku i baroku /1618-22/1817 kasata klasztoru, 1831 znaczne zniszczenia przez pożar. Z tarasu dziedzińca piękny widok na Wisłę i przeciwległe skały Piekar.

chr